

δος, ὃπου ἐπαιδεύθη εἰς τὰ σοι-
γειώδη Ἐλληνικά γράμματα.
Μεταβάτης δὲ εἰς Βενετίαν, γά-
ρ οὐ ἐψεύσθιον, ἐστοκησεν αὐτόθι
κατὰ τὸ 1762 ἔτος Ἐλληνι-
κὴν τυπογραφίαν ἥτις ἀμιλ-
λᾶτο μετ' ἑκείνη; τοῦ Γλυκεῖ
εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐκκλησιαστικῶν
τε καὶ φιλολογικῶν βιβλίων.
Α-
ποδιώσαντος δὲ τούτου ἐν τῷ ἡρ-
θείσῃ πόλει περὶ τὰ τέλη τῆς αὐ-
τῆς ἐκατονταετήριδος, ἐλαττεῖ τὴν
διεύθυνσιν τῆς τυπογραφίας ὁ
υἱός του Παντος, δοτις τὴν διε-
τήρησε μέχρι τὰ πρῶτα ἔτη
τῆς Ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΣ (*Aθανάσιος*).
Ἰερομόναχος ἐξ Ἰωαννίνων, καὶ
εἰς τῶν λογίων κληρικῶν τῆς
ΙἹ. ἐκατονταετήριδος. Ἐπι-
στασίᾳ δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ αὐ-
τοῦ ἐξεδόθη τὸ Πηδάλιον.
"Ιδε τὸν Ἀριθμὸν 58.

ΘΕΟΤΟΚΟΣ (*Νικηφόρος*).
Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1736 ἔτος;
εἰς Κέρκυραν, ἐξ εὐπατριδῶν
ρεν γονέων, δχι δὲ καταγομέ-
νων ἀπὸ ἑκείνην τὴν οἰκογέ-
νειαν εἰς τὴν ὄποιαν ἡ Ἐ-ετική
Ἀριστοκρατία ἀπένειμε τὸν
κληρονομικὸν τίτλον τοῦ Κρ-
υπτος. Ὁ πατέρος του ὀνομά-
ζετο Στέφανος, καὶ αὐτὸς Νι-
κηφόρος πρὶν λάβῃ τὸ συήμα
του Ιερομονάρχου. Ἐκπαιδεύ-
θεὶς δὲ τὰ ἐγκύρια γράμματα
παρὰ τοῦ Ιερεγίου Καθβα-
δία, σχολάρχου τοῦ ἐν Κερ-
κύρᾳ Ἐλληνικοῦ κοινοῦ φοντι-
στηρίου, ὃπου ἐξεπαίδευθη καὶ

ὁ συμπολίτης του Εὐγένιος δ
Βούλγαρις, μετέβη εἰς Ἰταλίαν
πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν μαθη-
μάτων του καὶ ἐδιδάχθη ἐν τῷ
Πανεπιστημίῳ τοῦ Πατανίου,
τὴν φιλοσοφίαν, καὶ τὰ μαθη-
ματικὰ πρὸ πάντων, τῶν δ-
ποίων ὅτον εἰς τὸ ἄκρον ἐρα-
στής. Ἐπιστρέψας δὲ ἐν τῇ πα-
τρίδι του, κατὰ τὸ 1762, ἐ-
χειροτονήθη Ἱερομόναχος, καὶ
εγένετο διδάσκαλος τῆς Μαθη-
ματικῆς καὶ φυσικῆς ἐπιστή-
μης, ἐπαγγελλόμενος συνάρτη-
τον Ἱεροκήρυκα εἰς τὸν Ὁρθό-
δοξὸν λαὸν τῆς Κερκύρας, συρ-
ρέοντα μετ' ἀγαλλίσσεις εἰς
τὰς διδαγάς του. Μετ' ὅλιγον
δὲ μετέβη εἰς Κωνσταντινού-
πολιν, ὃπου ἐτύχει καλὴν ὑπο-
δοχὴν παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σα-
μουῆλ, διορίσαντος αὐτὸν ιε-
ροκήρυκα τῆς μεγάλης Ἐκκλη-
σίας. Συνδέσας μεγίστην φιλίαν
μετὰ τῆς αἰθεντικῆς οἰκογε-
νείας τοῦ Γκίκα, καὶ ἀποθ-
νούσης τῆς μητρὸς τοῦ Γρηγο-
ρίου Γκίκα Ηγεμόνος τῆς Βλα-
χίας, ἐξεφώνησεν ἐν τῇ κηδείᾳ
αὐτῆς ἐπιτέλιον λόγον, παρόν-
των τοῦ Πατριάρχου καὶ ἔλων
τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου·
ὅ ἐπιτέφρος λόγος οὗτος συνε-
τάχθη μὲ τοιαύτην ὑπερβολὴν
περὶ τῶν ἀρετῶν τῆς ἀποθ-
νούσης, ὥστε ὁ αὐτοκράτος Σα-
μουῆλ, καταβαίνοντος τοῦ Θεο-
τοκη ἐκ τοῦ ἀμβωτοῦ καὶ γο-
νυπετῶς ἀσπάζομένου τὴν δε-
ξιάγ αὐτοῦ, κατὰ τὴν Ἐκαλη-